

Девето съобщение

Израилтяните нямаха цар и всеки правеше каквото му се виждаше за добре

Пасажи от Писанията: Съд. 2:10-18; 3:7-15; 8:33-35; 10:6-7; 13:1; 17:5-6; 18:1, 30-31; 19:1; 21:25

I. В упадъка си Израел изпадна в хаос по отношение на управлението, поклонението и морала – Съд. 3:7-15; 8:33-35; 13:1; 17:5-6; 18:30-31:

- А. След като израилтяните завладяха земята за свое наследство, те не се покориха на Божията заповед напълно да изгонят и да унищожат седемте ханаански племена, населяващи Ханаанската земя – 1:27-36.
- Б. В резултат на това израилтяните започнаха да служат на техните богове, с което те вършеха зло пред Господа – 2:10-18.
- В. Израилтяните оставиха Господа, Бога на бащите си, Който ги беше извел от египетската земя, и последваха боговете на народите, които бяха около тях. Те им се покланяха и разгневиха Господа – 10:6-7.
- Г. Бог ги предаде в ръцете на грабителите и ги продаде в ръцете на враговете им, така че те вече не можеха да устоят; където и да излизаха, Господната ръка беше против тях за зло – 2:11-15.
- Д. Епохата на съдиите може да се счита за най-тъмният период в историята на Израел. Това също така беше един трагичен период.
- Е. По онова време сред израилтяните имаше бунтове срещу Бога, идолопоклонство (гл. 17–18), вътрешни борби (9-та гл.), враждебност и междуособици сред племената (гл. 20–21), блудство (19-та гл.), нечистота, брутални убийства и всякакви злини.

II. „В онези дни в Израил нямаше цар. Всеки правеше каквото му се виждаше за добре“ – 21:25:

- А. Когато израилтяните казваха, че сред тях няма цар, това означаваше, че те анулираха Бога и Неговия статут и не признаваха Неговата царска власт – 17:6; 18:1; 19:1.
- Б. Въпреки че Божията скиния беше в Сило и първосвещеникът притежаваше Урим и Тумим, в действителност в Израел нямаше никакво управление, никаква администрация, защото израилтяните бяха анулирали Бога и Неговия статут като техен Цар и по този начин в Съдии няма изражение на Бога – 18:31; Изх. 28:30, бележка 1.
- В. Тъй като в Израил по време на съдиите нямаше цар, израилтяните правеха каквото им се струваше за добре и в резултат това се поквариха и развратиха – Съд. 17:6; 18:1; 19:1; 21:25:
 - 1. Мойсей беше казал на израилтяните, че когато влязат в добрата земя, те не бива да вършат това, което им се струва за добре, а трябва да вършат това, което Бог счита за добро – Втзк. 12:8-14.
 - 2. Сатана направи така, че израилтяните да вършат това, което им се струваше за добре, да бъдат незаконни и безбожни и да отхвърлят Божието ограничение. Това е разкрито в Съдии гл. 17–18; 19:1 и 21:25.
 - 3. Днес християните често казват, че за тях дадено нещо е правилно или неправилно. Да живеем по този начин означава да правим това, което ни се струва за добре.
 - 4. Ужасно е да правим това, което ни се струва за добре. Трябва да правим това, което е право в Божиите очи – Втзк. 12:8.
- Г. Когато в Израил нямаше цар, нямаше никаква власт и хората си вършеха каквото си искат. Такова е състоянието на нещата в сегашната зла епоха, както в света, така и в християнството като религиозна система – Еф. 2:2, 12.

Д. Ние в Господното възстановяване трябва да бъдем избавени от беззаконието, изобразено в Съдии и да живеем под Божието управление в Божието царство и да вършим Божиата воля – Тит 2:14; Гал. 1:4; Мт. 6:10.

III. Бог е Царят на вековете, Който има пълната власт за вечността и Който никога не се променя – 1 Тим. 1:17:

А. Богът, в Когото вярваме и на Когото служим, Който се раздава в нас, е Царят на вековете, Царят на вечността – 17-ти стих; 2 Кор. 13:14.

Б. Христос се роди за да бъде Цар, Господар, Който да пастирува Божия народ; понастоящем Той е Царят на царете и Господарят на господарите – Мт. 2:2, 6; Откр. 19:16; 17:14:

1. Бидейки Царят, Христос е Йехова Бог, а също и човек – Пс. 24:8, 10.

2. Трябва да осъзнаем, че Христос е нашият Цар, Който царува в нашите сърца, и трябва да признаем Неговата царска власт, под която живеем в местните църкви – Еф. 3:17; 1 Тим. 3:15; 6:15.

3. Христос ще дойде като Царят на слава – Господ на силите, завършеният Триединен Бог, въплътен във победоносния, идещ Христос, Който ще царува в Божието вечно царство – Пс. 24:7-10.

4. Христос ще царува на Давидовия престол над царството Си първо по време на хилядолетието, и след това в новото небе и новата земя за вечността – Ис. 9:7; Лк. 1:33, бележка 1.

5. „И с милост ще се утвърди престол; / и на него ще седи с истина, / в Давидовия шатър“ – Ис. 16:5.

а. Царуването на Христос в Давидовия шатър символизира утеха, насърчение и възстановяване.

б. Христовият престол ще бъде утвърден в милост, в нежност и Той ще седи на престола Си с истина, тоест с истинност и вяроност – 5-ти стих.

в. Ако позволяваме на Христос да царува в нас и да въвежда царството с милост, истинност, вяроност, справедливост и праведност, ще станем като Него в тези добродетели – 5-ти стих.

IV. Трябва да бъдем избавени от беззаконието и от това да бъдем вършители на беззаконие и да вършим това, което е правилно в Божиите очи, като се покоряваме на принципа за служене на Бога – Тит 2:14; Мт. 7:21-23:

А. Да вършим това, което ни се струва за добре, се равнява на беззаконие – Съд. 21:25:

1. „Грехът е беззаконие“. Следователно беззаконието е грях и обратното – грехът е беззаконие – 1 Йн. 3:4:

а. В 1 Йоаново 3:4 думата „беззаконие“, тоест състояние без закон, означава да не се намираме под принципа на Божието управление над човека.

б. Да грешим означава да сме без закон, да нарушаваме закона.

в. От Божия гледна точка човекът съгрешава, когато действа според собствената си природа и мнение и когато ходи според собствената си воля и се бунтува срещу Божиата власт.

г. Беззаконието означава непризнаване на Божиата власт и непокорство към нея.

д. Да вършим беззаконие означава да живеем живот извън Божия принцип за управление над човека. Сегашният век е пълен с беззаконие и бунт.

е. Когато човек постъпва беззаконно, той не само се бунтува срещу властта, но и действа така, сякаш няма никакъв закон.

2. За да може Христос да очисти особен народ за Свое особено притежание, Той предаде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие – Тит 2:14.

Б. „Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи!, ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Моя Отец, Който е на небесата“ – Мт. 7:21:

1. За да се спасим е достатъчно просто да призовем Господа, но за да влезем в небесното царство, трябва също така да вършим волята на нашия небесен Отец – Римл. 10:13; 12:2; Мт. 12:50; Еф. 5:17; Кол. 1:9.
 2. Понеже за да влезем в небесното царство се иска да вършим волята на небесния Отец, това е нещо различно от влизането в Божието царство чрез новораждането – Йн. 3:3, 5:
 - а. Влизането в Божието царство се придобива посредством новораждането чрез божествения живот – 1:12-13; 3:5-6.
 - б. Влизането в небесното царство се придобива чрез живеене на божествения живот – Мт. 7:21; 12:50.
- В. Господ Исус порица онези, които пророкуваха, гонеха бесове и вършеха дела на сила в Неговото име, защото като хора, „вършещи беззаконие“, те вършеха тези неща от себе си, без да се покоряват на Божията воля – 7:23:
1. Във вселената има два принципа – принципът на Божията власт и принципът на бунта на Сатана – Деян. 1:7; Ис. 14:13-14:
 - а. Не можем, от една страна, да служим на Бога, а от друга страна, да поемаме по пътя на бунта. Трябва да се отвърнем от принципа на беззаконието и да отхвърлим бунтовния път – Мт. 28:18; Юда 11.
 - б. Служенето на Бога е пряко свързано с Неговата власт. Ако не решим въпроса за властта, ще имаме проблеми във всички сфери на служението си.
 2. Нека Господ да опази служението ни в принципа на покорство към Божията власт и към волята на Отца – Деян. 1:7; Мт. 7:21; 12:50.
- V. Хаосът в управлението, поклонението и морала, описан в книгата Съдии, изобразява сатанинския хаос в старото творение – Бит. 3:1-5; Откр. 20:10–21:4:**
- А. Вселената се намира в хаос. От този хаос произлиза страданието на света днес. Докато в създанието има хаос, в света ще има страдание – Римл. 8:18-22.
- Б. Историята на вселената е история на Божията икономика и на сатанинския хаос – Бит. 1:1-2, 26; Откр. 20:10–21:4:
1. Сатана, дяволът е източникът и елементът на злия хаос – Мт. 16:23; Откр. 2:9-10; 2 Кор. 2:11; 1 Петр. 5:8.
 2. Самият Бог е божествената икономика; Той е влязъл в нас като управление, наредба и план, за да подреди всичко – Еф. 1:10; 3:10.
 3. В Библията и в нашите преживявания сатанинският хаос винаги върви заедно с божествената икономика и всъщност ѝ помага – 9-ти стих.
- В. Бидейки хора, които живеят в атмосфера на хаос, бунт и беззаконие, ние се нуждаем от ясно видение за Божията икономика – Пс. 2:1-6; Пр. 29:18а; Еф. 3:9:
1. Трябва да бъдем управлявани, контролирани и направлявани от това видение – Деян. 26:19.
 2. Трябва да бъдем силни и непоколебими във видението на Божията икономика, на Божия вечен план – Еф. 1:10; 3:9; Откр. 4:11; 1 Кор. 15:58; Евр. 12:28.
- Г. Победителите побеждават сатанинския хаос в старото създание и осъществяват божествената икономика за новото създание – 1 Тим. 1:4; Еф. 1:10; 3:9-10; 2 Кор. 5:17; Гал. 6:15:
1. Победителите не са избавени от сатанинския хаос. Напротив, те побеждават унищожителния сатанински хаос и триумфират в съзидателната божествена икономика – 1 Тим. 1:3-4, 19-20; 4:1-2; Тит 3:10; 2 Тим. 1:15; 4:8.
 2. Когато победителите страдат в хаоса, те „заякват в благодатта, която е в Христос Исус“ (2:1) и могат да стоят за Божията икономика и да я живеят в живота си – 1:10-15; 3:14-17; 4:2, 5, 7, 18.